

07/05/17

มยุรินทร์

อะแคว บัพดาตา

โอมซานติ

27/03/82

สภาพที่เป็นเมล็ดและประสบการณ์ทางจิต

พ่อที่อยู่เหนือเสียงพาลูกทุกคนจากโลกที่มีเสียงไปอยู่เหนือเสียงด้วยเสียง

ดังนั้นลูกทั้งหมดพร้อมเสมอที่จะกลับไปกับท่านหรือไม่?

บัพดาตามาเพื่อพาลูกกลับไปกับท่าน

หรือลูกยังคงต้องการเวลาเพื่อเตรียมให้พร้อม?

การที่จะกลับไปกับท่านลูกต้องกลายเป็นจุด

เพื่อให้ลูกจะกลายเป็นจุด

การขยายตัวทุกประเภทที่แพร่กระจายไปทุกหนทุกแห่งนั้นคือกิ่งก้านสาขาของต้นไม้ทั้งหมดต้องหลอมรวมอยู่ในสภาพที่เป็นเมล็ด

ทุกสิ่งต้องหลอมรวมอยู่ในจุด เมื่อผู้คนในโลกทำบัญชีทั้งหมดของพวกเขา พวกเขาพูดในตอนจบสิ้นของบัญชีว่าอะไร? พวกเขาพูดว่า: พูดที่ว่า!

นั่นคือ บินดี (จุด) ในท่านองเดียวกันตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนจบลูกได้เข้าสู่การขยายตัวของบัญชีของวงจรโลกและต้นกล้าปีปะเป็นอย่างมาก

ลูกรู้ถึงกิ่งก้านสาขาของบัญชีของลูกหรือไม่

นั่นคือต้นไม้ของการขยายตัวหรือไม่?

มีกิ่งก้านสาขาของบัญชีของร่างกาย

กิ่งก้านสาขาของความสัมพันธ์ของร่างกาย

กิ่งก้านสาขาของการเป็นดวงวิญญาณที่อยู่ในปวงกับสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดที่แตกต่างกันของร่างกาย

กิ่งก้านสาขาของปวงกับกฎในหนทางของปกติ

กิ่งก้านสาขาของปวงทุกประเภทของการกระทำที่เป็นบาป

กิ่งก้านสาขาของความทุกข์ทรมานของกรรม มีการขยายตัวเป็นอย่างมาก! ดังนั้นเวลานี้ลูกกลายเป็นจุดและใส่จุดฟสติดกับการขยายตัวทั้งหมด

ลูกได้หลอมรวมการขยายตัวทั้งหมดเข้าไปในเมล็ดหรือยัง

หรือว่ายังคงมีการขยายตัวบางอย่าง?

ไม่มีประเภทของกิ่งก้านสาขาของต้นไม้ที่เสื่อมโทรมนี้คงอยู่ใช่หรือไม่?

ยุคบรรจบพบกันคือยุคที่จะจบสิ้นต้นไม้ที่เก่าแก่ ดังนั้น โอบ

บราห์มินของยุคบรรจบพบกัน ลูกได้จบสิ้นต้นไม้ที่เก่าแก่หรือไม่?

ลูกไม่สามารถรื้อน้ำใบไม้ได้ทุกใบ

เมื่อลูกรื้อน้ำเมล็ดนั้นก็หมายความว่าใบไม้ทั้งหมดจะได้รับน้ำ

ในท่านองเดียวกันลูกต้องจบสิ้นต้นไม้ทุกประเภทที่แตกต่างกันของบัญชี 84 ชาตเกิด ลูกไม่จำเป็นต้องจบสิ้นแต่ละกิ่งก้านสาขาใดโดยเฉพาะ

วันนี้ลูกจบสิ้นกิ่งก้านสาขาของสำนักครูของร่างกายและวันพรุ่งนี้ลูกจะจบสิ้นกิ่งก้านสาขาของความสัมพันธ์ของร่างกาย

ความสมบูรณ์จะไม่เกิดขึ้นโดยการจบสิ้นแต่ละกิ่งก้านสาขาใดสาขาหนึ่งโดยเฉพาะในลักษณะนั้น

อย่างไรก็ตามโดยการมีความรักต่อพ่อที่เป็นเมล็ด ความสมบูรณ์จะเกิดขึ้นได้อย่างง่ายดายด้วยไฟแห่งความรักนั้น ไม่ใช่ว่าลูกต้องตัดมันทิ้ง

แต่ลูกต้องเผามัน

วันนี้ลูกอาจจะตัดมันทิ้ง

แต่หลังจากนั้นบางครั้งมันก็จะเริ่มที่จะปรากฏออกมาอีก

เพราะต้นไม้รับน้ำตามธรรมชาติจากบรรยากาศ

เมื่อต้นไม้เติบโตขึ้นจึงไม่มีความจำเป็นต้องรดน้ำโดยเฉพาะ

ต้นไม้ก็จะเฝ้าแต่เติบโตได้เองตามธรรมชาติโดยผ่านบรรยากาศและตั้งตรงโดยสิ่งนั้น

ดังนั้นเวลานี้จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องรดน้ำต้นไม้ที่ทรุดโทรมที่มีการขยายตัวอย่างมาก

มันจะเฝ้าแต่เติบโตโดยอัตโนมัติ

ลูกอาจจะคิดว่าวันนี้ด้วยความพยายามก็จะทำให้ลูกจบสิ้นกิ่งก้านสาขาของสำนักครูของความสัมพันธ์ของร่างกาย

อย่างไรก็ตามหากลูกไม่ได้เผากิ่งก้านสาขา ก็จะเริ่มเติบโตขึ้นมาอีกครั้ง และแล้วลูกก็จะพูดกับตนเองหรือลูกจะบอกพ่อว่าลูกได้ทำลายมันแล้ว

แล้วมันเกิดขึ้นอีกครั้งได้อย่างไร? มันไม่คงอยู่แล้ว แล้วมันมาจากไหน? เหตุผลคืออะไร? ลูกตัดมันออกไป แต่ลูกไม่ได้เผามัน

เมล็ดที่ถูกคว่ำในไฟไม่มีวันออกผล ดังนั้นเวลานี้จบสิ้นต้นไม้ของการขยายตัวของบัญชีในไฟแห่งความรัก แล้วสิ่งที่เหลืออยู่คืออะไร?

เมื่อการขยายตัวของร่างกายและความสัมพันธ์และสิ่งอำนวยความสะดวกของร่างกายทั้งหมดได้จบสิ้นแล้ว

ทั้งหมดที่จะยังคงเหลืออยู่นั้นคือดวงวิญญาณ

จุด

เมล็ด

เมื่อลูกกลายเป็นจุดเช่นนั้น

รูปของเมล็ด

ลูกจะสามารถกลับบ้านที่อยู่เหนือเสียงกับพ่อที่เป็นเมล็ดได้

เหตุนี้เองที่ลูกถูกถามว่าลูกพร้อมที่จะไปอยู่เหนือเสียงหรือไม่

ลูกได้จบสิ้นการขยายตัวทั้งหมดแล้วหรือยัง?

พ่อที่เป็นเมล็ด

จะนำดวงวิญญาณไปกับพ่อที่อยู่ในสภาพที่เป็นเมล็ดเท่านั้น

ลูกได้กลายเป็นรูปของเมล็ดหรือไม่? ผู้ที่พร้อมเสมอจะเฝ้าแต่ได้รับประสบการณ์ทางจิตนับจากนี้ไป ประสบการณ์อะไรที่พวกเขาจะได้รับ?

ประการแรกที่ลูกจะมีประสบการณ์คือในขณะที่เดิน

เคลื่อนไหวไปมา

นั่ง

พูดคุย

ร่างกายซึ่งเป็นลำดับหลักของต้นไม้ของบัญชีจากที่ซึ่งกิ่งก้านสาขาปรากฏออกมา, จะแยกห่างออกจากตัวลูกดวงวิญญาณที่เป็นเมล็ดอย่างสมบูรณ์

— ลูกดวงวิญญาณจะมีประสบการณ์ของการละวางซ้ำๆและอย่างสม่ำเสมอ

ไม่ใช่บนพื้นฐานของความรู้ของดวงวิญญาณที่ถูกแยกออกจากร่างกาย

แต่ของลูกดวงวิญญาณที่แยกออกจากร่างกายของลูกเอง

ลูกจะได้รับประสบการณ์ของการแยกจากกันอย่างสมบูรณ์

เช่นที่ลูกมีประสบการณ์กับร่างกายของลูกที่ได้แยกออกจากเสื้อผ้าที่ลูกสวมใสอย่างสมบูรณ์

ในท่านองเดียวกันร่างกายของลูกคือเครื่องแต่งกายของลูกดวงวิญญาณ

จงสัมผัสประสบการณ์นี้อย่างชัดเจน:

หันดวงวิญญาณกำลังสวมเครื่องแต่งกายนี้

เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการให้นาเครื่องแต่งกายของสำนักครูของร่างกายมาใส่และกลับมาระวางจากร่างกายเมื่อลูกต้องการ

นั่นคือมีความมั่นคงในสภาพของการละวางจากสำนักครูของร่างกาย

ลูกมีประสบการณ์ของการละวางเช่นนั้นหรือไม่?

ลูกนำเครื่องแต่งกายของลูกมาใส่

หรือเครื่องแต่งกายนำลูกมาใส่?

สิ่งไหนมีชีวิต?

ใครเป็นนาย?

ดังนั้นสิ่งขึ้นบอกราคคือประสบการณ์ของการละวาง ไม่ใช่ว่าลูกจะต้องแยกห่าง แต่ลูกได้แยกห่างแล้ว

สิ่งขึ้นบอกราคคือสองหรือประสบการณ์:

บันทึกที่มีความรู้บางอย่างเกี่ยวกับดวงวิญญาณหรือผู้ที่มีความรู้บางอย่างเกี่ยวกับพระเจ้ามีนิตของจุดแห่งแสง

นิตนั้นเป็นสิ่งที่ชั่วครว

นิตไม่ใช่ผลของการฝึกฝนของลูก

มันเป็นส่วนหนึ่งของละครและพร

อย่างไรก็ตามการพร้อมเสมอหมายความว่าดวงวิญญาณที่กลับมาหาเพื่อเตรียมที่จะกลับไปพร้อมกับพ่อจะไม่เห็นดวงวิญญาณด้วยสายตาหรือนิต

แต่จะเห็นโดยสติปัญญาที่สัมผัสว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณเป็นจุดแห่งแสงอย่างสม่ำเสมอในทางปฏิบัติ

การกลายเป็นรูปในปฏิบัติหมายถึงการเป็นเช่นนั้นอยู่ตลอดเวลา

ในขณะที่การมีนิตเป็นสิ่งที่ชั่วครว

ดวงวิญญาณที่อยู่ในรูปในทางปฏิบัติไม่เคยพูดว่าเขาไม่มีนิมิตของดวงวิญญาณ เขาจะไม่พูดว่า "ฉันไม่เห็น" แต่เขาจะมีความมั่นคงในรูปนั้นในทางปฏิบัติโดยผ่านประสบการณ์ของตัวเอง ที่ใดที่มีรูปในทางปฏิบัติที่นั้นก็จำเป็นจะต้องมีนิมิต ในทำนองเดียวกันบางคนที่มีสัมผัสกับรูปในทางปฏิบัติของการเป็นดวงวิญญาณจะพูดด้วยอำนาจและศรัทธาว่าเขาไม่เพียงแต่เห็นดวงวิญญาณเท่านั้น แต่เขาได้สัมผัสว่าตัวเองเป็นดวงวิญญาณ เพราะเมื่อลูกได้สัมผัสกับสิ่งนี้แล้วการเห็นดวงวิญญาณก็ไม่มี ความหมายอะไร ดังนั้นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ของการเป็นดวงวิญญาณในทางปฏิบัติจะเฝ้าแต่สัมผัสกับรูปแห่งแสงของเขาในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปรอบ ๆ

ประสบการณ์ที่สาม: ดวงวิญญาณที่หัดเทียม นั้นคือดวงวิญญาณที่พร้อมเสมอแม้ว่าจะอยู่ในโลกที่มีตัวตนในร่างที่มีตัวตน แต่ก็ใช้พลังโยคะของสติปัญญาของเขาในการฝึกฝนตนเองให้อยู่กับพ่ออย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหรือในโลกที่ไม่มีตัวตน ในหนึ่งวินาทีที่เขาจะกลายเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ในหนึ่งวินาทีที่เขาจะกลายเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน และในหนึ่งวินาทีเขาจะกลายเป็นคาร์มาโยคีที่อาศัยอยู่ในโลกที่มีตัวตน กำลังเล่นบทบาทของเขาและแสดงการกระทำ

เขาจะได้สัมผัสกับตนเองว่าได้อยู่กับพ่อในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและในโลกที่ไม่มีตัวตนนับครั้งไม่ถ้วน เช่นที่เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลาลูกก็กลับบ้านทันทีที่เขาใช้เวลาเขาจะไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหรือโลกที่ไม่มีตัวตน เมื่อลูกทำงานเสร็จแล้วลูกจะกลับบ้าน ดังนั้นเขาจะได้สัมผัสว่าตัวเองเป็นผู้ที่อยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่ไม่มีตัวตน เมื่อลูกทำงานเสร็จแล้วลูกจะกลับบ้าน หรือลูกจะยังคงนั่งอยู่ในที่ทำงานหรือไม่?

ในทำนองเดียวกันดวงวิญญาณที่พร้อมเสมอจะสัมผัสว่าตนเองเป็นผู้ที่อยู่อาศัยในบ้านนั้นชั่วแล้วชั่วเล่า มันเหมือนราวกับว่าบ้านอยู่แค่ข้างหน้าเขา หนึ่งนาที่เขายืนที่นั่นและนาที่ถัดไปเขายืนที่นั่น

เขาจะออกมาจากห้องของโลกที่มีตัวตนและเข้าไปในห้องของโลกที่ไม่มีตัวตน

ประสบการณ์อื่นๆ: เนื่องจากการเป็นอิสระจากปาง ดวงวิญญาณเช่นนั้นที่หัดเทียมจะได้สัมผัสว่าตนเองเป็นนกที่โบยบินและบินสูงมาก พวกเขาจะรู้สึกว่ามี ความมั่นคงในสภาพที่สูงส่งที่อยู่สูงขึ้นไปและที่คนอื่นอยู่ด้านล่าง "ฉันสูงกว่าทั้งหมด"

นักวิทยาศาสตร์ใช้พลังของวิทยาศาสตร์เพื่อให้สามารถเข้าไปในอวกาศที่ไกลจากแรงดึงดูดของโลกที่อยู่ด้านล่าง

พวกเขาสัมผัสว่าตนเองอยู่สูงมากและเบามากอย่างสม่ำเสมอ

ดังนั้นเช่นกันด้วยพลังของความเจ็บสงบลูกจะได้สัมผัสด้วยตนเองว่าอยู่เหนือแรงดึงดูดของกิเลสและแรงดึงดูดของวัตถุธาตุในสภาพที่โบยบิน และอยู่เหนือทุกสิ่ง ซึ่งหมายความว่าลูกจะได้สัมผัสว่าตนเองดับเบิลโลที่เป็นแสงและเบาสบายเป็นสองเท่าอย่างสม่ำเสมอ

ประสบการณ์กับการโบยบินคือการอยู่เหนือแรงดึงดูดทั้งหมดและอยู่เหนือสิ่งเหล่านั้น นี่คือการเป็นอิสระจากปางทั้งหมด

การได้สัมผัสกับสภาพนี้หมายถึงการได้สัมผัสกับสภาพของการโบยบินที่สูงที่สุดและอยู่ในสภาพที่โบยบิน

ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวลูกจะรู้สึกว่าการก้าวไปกับพ่อ ที่ลูกก้าวไปโยยบินอยู่กับพ่อที่เป็นจุด ที่ลูกเป็นจุด และที่ทั้งสองจะไปด้วยกัน ดวงวิญญาณที่หัดเทียมจะมีประสบการณ์อย่างชัดเจนราวกับว่าเขาได้เห็นสิ่งนั้น

การมองเห็นผ่านตาของประสบการณ์นั้นชัดเจนยิ่งกว่าการมองเห็นผ่านตาทิพย์ ลูกเข้าใจไหม? แม้ว่าจะมีการขยายตัวมากมาย

แต่ก็เป็นสิ่งที่บอกเล็กน้อยเช่นนี้ที่บาบาได้บอกลูกในสาระ ดังนั้นลูกพร้อมเสมอเช่นนั้น นั่นคือลูกเป็นตัวของการประสบการณ์ใหม่?

ลูกพร้อมที่จะไปกับพ่อแล้วใช่ไหม? หรือลูกจะพูดว่ายังคงมีบางอย่างอยู่หรือไม่?

ลูกมีประสบการณ์กับสิ่งนี้หรือลูกยังอยู่กับงานรับใช้เป็นอย่างมากที่แม้กระทั่งลูกลืมบ้านของลูกหรือไม่?

ลูกกำลังรับใช้เพื่อทำให้ดวงวิญญาณได้รับมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นชีวิตของพวกเขา

เมื่อลูกรับใช้ลูกควรจะตระหนักว่าลูกต้องพาทุกคนกลับบ้านพร้อมกับพ่อ แล้วสภาพของลูกจะไม่สั่นคลอนอยู่เสมอในงานรับใช้

อย่าได้ลืมประสบการณ์ของสาระนั้นคือสภาพของเมล็ด ในขณะที่อยู่ในการขยายตัวของงานรับใช้ อย่าได้หลุดหายไปในการขยายตัว

ขณะที่ไปสู่การขยายตัวให้รักษาความมั่นคงในสภาพของสาระและทำให้ผู้อื่นสามารถสัมผัสกับรูปของสาระด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจไหม? อ้อชะ

ถึงผู้ที่เป็นภาพลักษณ์ของประสบการณ์ที่เป็นรูปในปฏิบัติของดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอ

ถึงผู้ที่จบสิ้นต้นไม้มองของปัญหิทั้งหมดและใ้สุดฟูลสตอป ถึงผู้ที่มั่นคงในรูปของจุดและอยู่กับพ่อที่เป็นจุดตลอดเวลาอย่างสม่ำเสมอ

ถึงดวงวิญญาณที่ฝึกฝนการเป็นคาร์มาโยคีในช่วงช่วงเวลาหนึ่ง ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนในช่วงเวลาหนึ่ง

และอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนในช่วงเวลาหนึ่ง ถึงดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์กับสภาพที่โบยบินของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ

ถึงดวงวิญญาณเช่นนั้นที่มีความหัดเทียมกับพ่อ และผู้ที่พร้อมเสมอ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสการของบรรพบุรุษ

คาถาบทกลุ่ม: (โซนปันจาบและกุวาราก)

1. เพื่อที่จะรักษาความปลอดภัยจากเงาของมายาจนอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้อง

ลูกมีประสบการณ์ว่าร่มฉัตรแห่งการปกป้องของการจรรโลงระลึกถึงของพ่ออยู่เหนือลูกอย่างสม่ำเสมอหรือไม่?

ลูกมีร่มฉัตรแห่งการปกป้องของการจรรโลงระลึกถึงหรือไม่? ลูกไม่ได้ออกมาจากภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องนี้ใช่ไหม?

เมื่อลูกอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องตลอดเวลาอย่างสม่ำเสมอแล้วลูกจะปลอดภัยจากอุปสรรคทั้งหมดของมายา

ไม่มีเงาชนิดใดของมายาจะตกมาสู่ตัวลูกได้ และแล้วแทนที่กิเลสทั้งห้าจะเป็นศัตรูของลูก มันจะกลายเป็นผู้รับใช้ของลูก ตัวอย่างเช่น

ลูกได้เห็นรูปภาพของวิษณุที่กลายเป็นเตียงนอนและที่กลายเป็นร่มฉัตรแห่งการปกป้องได้อย่างไร สัญลักษณ์นั้นคือชัยชนะ

ดังนั้นภาพนั้นเป็นของใคร? เป็นภาพของลูกทั้งหมดใช่หรือไม่? ไม่ว่าลูกมีชัยชนะต่อศัตรูใด

ศัตรูนั้นก็กลายเป็นผู้รับใช้ของลูกจากการเป็นศัตรู ลูกเป็นเพชรพลอยที่มีชัยชนะเช่นนั้น จากการเป็นแม่ที่ครองเรือน

ลูกชักติกลายเป็นชักติของกองทัพชักติด้วยเช่นกัน ในรูปภาพของชักติ ปีศาจที่เป็นสิ่งสร้างของราวันได้รับการวาดภาพว่าอยู่ภายใต้เท้าของเทพ

ชักติบดขยี้ปีศาจอยู่ใต้ฝ่าเท้าของพลังของพวกเขาเอง ชักติจะไม่ปล่อยให้สันสการใจของกิเลสเกิดขึ้น

2. เป็นผู้ที่ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อย่างแท้จริงที่ให้ความรู้

ลูกใช้สติปัญญาของลูกอย่างสม่ำเสมอและพิจารณาตนเองว่านั่งอยู่บนฝั่งมหาสมุทรแห่งความรู้หรือไม่?
นั่นคือลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นนายของสมบัติอันล้ำค่าหาที่ไม่มีที่สิ้นสุดที่ลูกได้รับจากมหาสมุทรหรือไม่? เช่นที่มหาสมุทรนั้นเต็ม
ไม่มีที่สิ้นสุด และคงที่สม่ำเสมอ ดังนั้นเช่นกันดวงวิญญาณเพื่อนาย นายของสมบัติที่สม่ำเสมอและไม่มีขีดจำกัด
กลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และเฝ้าแต่ใช้สมบัติที่มีค่าที่ลูกได้รับเพื่อผู้อื่นต่อไปเรื่อยๆ
มีความรักต่อดวงวิญญาณบักกัตที่นับถือศรัทธาและดวงวิญญาณธรรมดาที่เข้ามามีความสัมพันธ์กับลูก
และเข้าใจว่าบักกัตต้องได้รับผลจากความจงรักภักดีของพวกเขา ดวงวิญญาณที่นำเสนอและที่สิ้นหวังกำลังเร่ร่อนไปทั่วและโซซัดโซเซ
ลูกรู้สึกเมตตาเมื่อลูกเห็นพวกเขาเร่ร่อนไปทั่วและโซซัดโซเซหรือไม่?
ยิ่งลูกมีความเมตตามากเท่าไรลูกก็จะสามารถแสดงหนทางให้แก่ดวงวิญญาณที่เร่ร่อนได้ง่ายมากขึ้นเท่านั้น เฝ้าแต่ให้สารต่อไปเรื่อยๆ
อย่าคิดว่าจะไม่มีใครปรากฏออกมา! กลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และเฝ้าแต่ให้สารต่อไปเรื่อยๆ เพื่อที่ว่าจะไม่มีการพำปน
ความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้ไม่สามารถถูกทำลายได้ วันนี้พวกเขาฟังลูกแล้วหลังจากเดือนหนึ่งพวกเขาจะจดจำสิ่งนั้นและเข้ามาใกล้ลูก
ดังนั้นอย่าได้ท้อแท้หมดกำลังใจ! ใครก็ตามที่ทำการสะสมบางอย่าง ใครก็ตามที่ลูกรับใช้ ถ้าไม่ใช้วันนี้ก็พรุ่งนี้
พวกเขาจะยอมรับสิ่งที่ลูกพูดอย่างแน่นอน ดังนั้นจงเฝ้าแต่ทำงานรับต่อไปแบบไม่หยุดนิ่งและคงอยู่อย่างไม่รู้เหนื่อย อย่าได้เหนื่อยล้า
เพราะทุกสิ่งที่ลูกทำนั้นได้สะสมไว้แล้วกับบิดาใครก็ตามที่ทำงานสิ่งจะได้รับผลทันทีของสิ่งนั้นในทางปฏิบัติในรูปของความสุข

3. รักษาเป้าหมายในการสร้างบรรยากาศให้มีพลังและคุณสมบัติสำหรับการขยายงานรับใช้จะปรากฏออกมาให้เห็น

เช่นที่บรรยากาศของวัดวาอารามดึงดูดทุกคนจากระยะไกล
ในทำนองเดียวกันให้บรรยากาศของกลิ่นหอมของการจดจำระลึกถึงความสูงส่งอย่างมากที่ด้วยคุณสมบัติพิเศษนั้นจะดึงดูดดวงวิญญาณจาก
ระยะไกล ทำให้ตนเองก้าวไปข้างหน้าด้วยพลังแห่งการจดจำระลึกถึงและพร้อมกับสิ่งนั้นทำให้บรรยากาศมีพลังด้วยเช่นกัน
ให้บรรยากาศของสถานที่ของงานรับใช้เป็นเช่นนั้นที่ทุกดวงวิญญาณถูกดึงดูดไปที่นั่น งานรับใช้ไม่ได้ทำเพียงแต่ด้วยคำพูด
ลูกสามารถทำงานรับใช้ด้วยจิตใจของลูก ให้แต่ละคนคิดว่า: ฉันต้องทำให้บรรยากาศมีพลัง ฉันรับผิดชอบสำหรับสิ่งนี้
เมื่อลูกรักษาเป้าหมายเช่นนั้นไว้คุณสมบัติสำหรับการขยายงานรับใช้ก็จะปรากฏให้เห็น ทุกคนต้องมาอย่างแน่นอน
อย่างไรก็ตามบางคนมาโดยตรงในขณะที่คนอื่นเร่ร่อนไปทั่วและมาที่นี่หลังจากที่ได้โซซัดโซเซ ดังนั้นให้แต่ละคนคิดว่า:
"ฉันต้องกลายเป็นตะเกียงหรือโคมไฟที่มีชีวิต" เพื่อที่ว่าผีเสื้อจะมาหาลูกโดยอัตโนมัติ เมื่อลูกนั่งอย่างเป็นแสงที่มีชีวิต
แมลงเฝ้าจะมาโดยอัตโนมัติ อังชะ

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลโดยการรักษาความสุขและความซาบซึ้งทางจิตของการมีความรักของพระเจ้าและ
มีสิทธิ์ทั้งหมด ลูกที่อยู่ร่วมกับพ่อตลอดเวลาอย่างสม่ำเสมอและพูดด้วยความรักว่า "บาบาของฉัน" ได้รับสิทธิ์ของพระเจ้า
ผู้ประทานที่ไม่มีขีดจำกัดจะเติมเต็มลูกด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลและลูกจะประกาศสิทธิในทั้งสามโลก
จากนั้นลูกก็ร้องเพลง: ฉันบรรลุได้มาในสิ่งที่ฉันต้องการจะได้แล้ว; ไม่มีอะไรที่ยังคงต้องได้
ดวงวิญญาณเช่นนั้นได้รับการประกันไว้แล้วเป็นเวลา 21 ชั่วชาติเกิด
ดังนั้นรักษาความสุขและความซาบซึ้งทางจิตที่ลูกได้พบทุกสิ่งแล้ว

คติพจน์: ให้ความพยายามทางจิตของลูกไม่ขึ้นอยู่กับสิ่งอำนวยความสะดวก
ให้สิ่งอำนวยความสะดวกไม่เป็นอุปสรรคต่อความพยายามทางจิตของลูก

*** โอม ซานติ ***